

Kázeň z ev. Služieb Božích, BA (NK) 5. 7. 2022, 18.00 h, **Pamiatka Cyrila & Metoda a M. J. Husa**, ES: 267, 278, 260, A 66; Ž 33, 13 – 18

Lukáš 10, 1 – 9: „¹ Potom si Pán vyvolil aj iných, sedemdesiatich, a po dvoch poslal ich pred sebou do každého mesta a na každé miesto, kde sám chcel ísť. ² A povedal im: Žatvy je síce mnoho, ale pracovníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu. ³ Chodte! Ajhľa, posielam vás ako baránkov medzi vlkov. ⁴ Neberte si mešec, ani kapsu, ani obuv a cestou nikoho nepozdravujte. ⁵ Keď vojdete do ktoréhokoľvek domu, povedzte najprv: Pokoj domu tomuto! ⁶ A ak tam bude syn pokoja, váš pokoj spočinie na ňom; ak nie, vráti sa k vám. ⁷ A v takom dome zostaňte a jedzte i pite, čo vám dajú, lebo hoden je pracovník svojej mzdy. Nechodte z domu do domu. ⁸ A keď do ktoréhokoľvek mesta prídete a prijímú vás, jedzte, čo vám predložia. ⁹ A uzdravujte chorých, ktorí sú v ňom, a povedzte im: Priblížilo sa k vám kráľovstvo Božie.“

Milí bratia a milé sestry!

Pán Boh chce prísť k ľuďom. Platilo to pred dvomi tisícami rokov, keď si v Ježišovi z Nazareta Boh vyhľadal cestu k nám.

To, že Pán Boh chce prísť k nám ľuďom, platí aj vtedy, keď sa Jeho prítomnosť zdá byť temer nerozpoznateľnou.

Neznamená to, že tam nie je nič pripravené, aby tam nemohla začať Božia žatva.

Potvrdila to aj misia, ktorú v 9. stor. na území vtedajšej Veľkej Moravy konali bratia Cyril a Metod. Neboli prví, kto v našich končinách zvestoval evanjelium. V porovnaní s predchádzajúcimi misionármi však bola ich misia v mnohom iná. Boli pozvaní panovníkom a s nadšením prijatí obyvateľstvom Veľkej Moravy, ktorému slúžili v zrozumiteľnom jazyku. To, že im ľudia rozumeli spôsobilo, že **kresťanstvo nezostávalo iba na povrchu, ale dotýkalo sa hĺbky ľudských srdc.**

Podobný pohyb nastal v 15. storočí v Prahe. Mala okolo 40 tisíc obyvateľov a do Betlehemskej kaplnky – kam sa zmestilo 3 tisíc poslucháčov – chodievali stovky ľudí počúvať Božie slovo, ktoré kázal Majster Jan Hus. Učil, že človek má veľkú hodnotu, preto má žiť čisto, vážiť si seba, nepošpiniť sa hriechom.

Pán aj dnes chce prísť k ľuďom. Chce, „aby všetci ľudia boli spasení a poznali pravdu“ (1Tim 2, 4). **Každé ľudské srdce je stvorené pre to, aby spoznalo Božiu lásku, aby mohlo žiť s Kristom.** Môže sa zdať, že dnes mnohí o vieru v Krista nestoja – štatistika to akoby potvrdzovala. No faktom je, že **Pán aj dnes chce prísť k ľuďom.**

Čo si môžeme zobráť z posolstva počutého evanjelia a zo svedectva Cyrila a Metoda a M. J. Husa?

(1) To prvé, čo si všimnime, je dôraz na to, že **žatvy je mnoho.** Viac ako tomuto Božiemu slovu, máme sklon veriť, že žatvy je málo, že ľudia sú uzavretí voči

Kristovi a viere v Neho. Napriek skúsenostiam neprijímania Božieho slova, neprestaňme veriť, že žatvy je mnoho. **Ježiš posielal svojich svedkov na každé miesto, kde sám chcel ísť.** My sme a máme byť „Jeho ústami, Jeho rukami“ v tomto svete.

(2) To druhé je **akcent na Božie konanie**, na Božiu pomoc: „*Proste Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu.*“ Sme náchylní spoliehať sa na svoje sily, metódy, plány, stratégie. Božie slovo nehovorí: Zorganizujte to, ale modlite sa: „*Proste Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu.*“ V našom prípade začneme modlitbou za tých v našom okolí, ktorí sú od Boha ďaleko, ktorých srdce je nateraz Kristovi uzavreté. Boh má moc prísť aj k nim vo svojom čase a svojím spôsobom. **No je rozdiel, či konáme vo vlastnej moci a iné, keď nás zmocní, povolá Pán Boh.**

(3) To tretie: **všimnime si, že Ježiš tým, ktorých poslal, všeličo zakázal.** Skôr by sme očakávali, že im povie: „Pripravte sa!“ On im vraví: „*Neberte si mešec, ani kapsu, ani obuv.*“ To neznamená, že treba zavrhnúť všetko materiálne, ani že máme zrušiť teologickú fakultu a všetky vzdelávacie kurzy v cirkvi. Veď ani Majster Jan Hus, ani Cyril a Metod nebolo nevzdelanci. Práve naopak. Mesto Solún – Tesaloniky, z ktorého pochádzali Cyril a Metod, bolo v ich dobe najväčším strediskom kultúry a výmenného obchodu medzi Grékmi a Slovanmi. Obom bratom sa dostalo skvelého vzdelania. Keď prijali pozvanie kniežaťa Rastislava, aby prišli na Veľkú Moravu, dôkladne sa na to pripravili. Mladší Cyril (bolo to jeho rehoľné meno, krstným menom sa volal Konštantín)

vytvoril slovanské písmo a preložil evanjeliá z gréčtiny do staroslovienčiny. Srdce našich predkov si Cyril a Metod získali najmä autentickým životom viery. Bolo na nich vidno, že svoj život, svoj um aj sily odovzdali Bohu, že žijú a konajú ako skutoční kresťania, ktorým je Kristus, viera v Neho, najvyššou hodnotou. **Nejde teda o zavrnutie či podcenenie prípravy či vzdelania, ani materiálneho zabezpečenia. Ide o to, aby sme ich dali so služby Bohu. Spoliehali sa, že On bude konať.** Porozumeli, že **s darom viery nám Pán dáva aj dar poslania – šírenia, odovzdávania viery ďalším.** A že – ako píše apoštol Pavel v 2. liste Korintským 4, 7: „**Tento poklad máme, pravda, v hlinených nádobách, aby sa ukázalo, že tá prenesmierna moc je z Boha, a nie z nás.**“

(4) To štvrté: Pán posielal svojich služobníkov ako „**baránkov medzi vlkov.**“ Z histórie vieme, koľkým ťažkostiam čelil Majster Jan Hus i solúnski bratia. Títo za 40 mesiacov vychovali, vyškolili okolo 200 žiakov – kňazov, diakonov a ďalších služobníkov, aby napomáhali pokračovaniu misie. No bola tu aj žiarlivosť franských kňazov, opakované snahy o zrušenie bohoslužieb v staroslovienčine, úklady, prejavy nepriateľstva voči dielu Cyrila a Metoda. Napokon aj väznenie a vyhnanie z Veľkej Moravy. A predsa dielo Cyrila a Metoda aj Majstra Jana Husa zanechalo stopu. Napriek snahy pošliapať ho, sa nepodarilo zničiť ho.

Pán chce aj dnes prísť k ľuďom. Nebojí sa pritom používať aj nás, ľudí slabých a nedokonalých. Ide o to, aby sme sa stávali oddanými Ježišovi Kristovi, vážiacimi si poklad viery, ktorý sme

prijali a boli ochotní konať, čo nám Pán káže – prinášať Kristov pokoj. On nech panuje v našich srdciach i myšliach. Amen.

Použitím myšlienok Vojtěcha Kodeta a Jana Sokola: [Martin Šefranko](#), evanjelický a. v. farár